

ยมหิน

Chukrasia tabularis A.Juss.

ชื่ออื่น ฝักดาบ (จันทบุรี); เสียดกา (ปราจีนบุรี); เสียดค่าย (สุราษฎร์ธานี); ยมขาว (ภาคเหนือ); มะเฟืองต้น มะเฟืองช้าง สะเดาหิน สะเดาช้าง (ภาคกลาง); ช้างกะเดา (ภาคใต้); มะยมหลวง (ไทใหญ่); โคโย่ง (กะเหรี่ยง - เชียงใหม่); รุ้งบ้าง รี (กะเหรี่ยง - แม่ฮ่องสอน); ลำซา (ลัวะ); ตืดสะเต๊ะ (ขมุ)

ชื่อสามัญ Chittagong wood

ลักษณะทั่วไป ไม้ต้น ขนาดกลางถึงขนาดใหญ่ ผลัดใบ สูง 15 - 25 เมตร ใบ ใบประกอบแบบขนนก ก้านใบยาว 30 - 60 เซนติเมตร ใบย่อยมี 11 - 21 ใบ รูปหอกแกมขอบขนาน กว้าง 3 - 7 × 5 - 13 เซนติเมตร โคนใบมน ปลายใบแหลม ขอบใบเรียบ ดอก ออกเป็นช่อที่ปลายยอด กลีบเลี้ยง 4 - 5 กลีบ รูปถ้วย กลีบดอก 4 - 5 กลีบ เกสรเพศผู้ 8 - 10 อัน เชื่อมติดกันเป็นหลอด ผล เป็นผลแห้ง รูปไข่ ขนาด 3 - 5 เซนติเมตร เมื่อสุกสีดำ ผลจะแตกออก

การกระจายตัวตามธรรมชาติ พบได้ตามป่าเบญจพรรณแล้ง ป่าดิบแล้ง และป่าผลัดใบผสมทุกภาคทั่วประเทศไทย

การใช้ประโยชน์ เนื้อไม้ใช้ทำเครื่องเรือน มีลายไม้สวยงาม

ช่วงการออกดอก/สีดอก ออกดอกช่วงเดือนกันยายน ให้ดอกสีเหลือง